

PDC-248 În familie-i fericire

Dumitru Cornilescu

Andantino

În fa - mi - lie-i fe - ri - ci - re, căci iu - bești și ești iu -
bit; Lân - gă dul - ce, va - tra ca - sei, su - fle - tul ți - e o - dih -
nit Și în mij - lo - cul iu - bi - rii, i - ni - ma ți - o o - țe -
lești; Te cu - noști mai bi - ne - a - co - lo; ori - ce greu îl bi - ru -
iești. O, ce bi - ne - i îm - pre - u - nă cu a - cei - ce îi iu - bești!

**1 În familie-i fericire, căci iubești și ești iubit;
Lângă dulce, vatra casei, sufletul ți-e odihnit .
Și în mijlocul iubirii, inima ți-o oțelești;
Te cunoști mai bine-acolo; orice greu îl biruiești.
O, ce bine-i împreună cu acei ce îi iubești!**

**2 Biruințați anevoie, dar tu te deprinzi să lupți;
Chiar când șovăie iubirea, nu gândi ca să renunți.
Te deprinzi cu-ngăduința, te deprinzi să lupți mereu;
Inima întinerește, de-L iubești pe Dumnezeu.
Binefăcătoare-i clipa când te afli printre-ai tăi.**

**3 Ne-ncetata ta voieșie, ce-o dă pacea lui Isus,
Vreau să fie-atot stăpână în căminul meu de-acum.
Te iubesc, o, vatră scumpă, lângă tine tot aș sta,
Așteptând dorita clipă când în cer mă voi muta.
Ca iubirea-n Domnul nostru să nu aibe un sfârșit.**